

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/33/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912212934
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6912212934.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudkýň JUDr. Danice Kočičkovej a JUDr. Amy Odalošovej v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35807598, zast. spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, IČO: 36864421, proti odporcovi: Slovenská republika, v ktorej mene koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa zo dňa 23. 07. 2014 proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 14C/184/2012-43 zo dňa 05. 06. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh navrhovateľa a odporcovi právo na náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch rozhodnutia súd uviedol: „Navrhovateľ sa svojim návrhom zo dňa 21.09.2012, ktorý bol doručený na tunajší súd dňa 27.09.2012, domáhal proti odporcovi zaplataenia náhrady škody vo výške 1.130,87 Eur a súčasne aj náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 226,17 Eur. V návrhu poukázal na to, že žalovaný nárok mu vznikol na základe nesprávneho úradného postupu Okresného súdu v Rimavskej Sobote v exekučnej veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 2Er/1126/2010 proti povinnému: Y. W. prospech oprávneného - navrhovateľa, pretože uvedený súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonom stanovenej dobe.

Odporca sa k návrhu vyjadril listom zo dňa 09.07.2013, doručeným na súd dňa 25.07.2013, pričom žiadal návrh zamietnuť, pretože nie je jasný titul nároku na náhradu škody (je nejasné, či si navrhovateľ uplatňuje nárok na náhradu škody pre nesprávny úradný postup z dôvodu prietahov alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote), nie je preukázaná správnosť a dôvodnosť výšky tejto škody, takisto nie je preukázaný vznik nároku na nemajetkovú ujmu, ale ani to, že by sa mala poskytovať v peniazoch.

Odporca vzniesol všeobecnú námietku premlčania týkajúcu sa len tých žalovaných nárokov, pri ktorých došlo k uplynutiu lehoty na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.04.2009, t.j. tri roky pred dňom, kedy boli odporcovi doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku navrhovateľom.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, obsahom pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2Er/1126/2010 a vyjadrením odporcu zo dňa 09.07.2013.

Z obsahu pripojeného exekučného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 2Er/1126/2010 súd zistil nasledovné skutočnosti:

- návrh na vykonanie exekúcie bol v exekučnom úrade JUDr. Rudolfa Krutého so sídlom v Bratislave spísaný do zápisnice dňa 03.03.2010,
- účastníkmi exekučného konania bol oprávnený: POHOTOVOSŤ, s.r.o. a povinný: Y. W., bytom S. XX,
- predmetom exekúcie bola pohľadávka oprávneného vo výške 248,91Eur s prísl., pričom exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom v Bratislave,
- žiadosť exekútora JUDr. Krutého na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 29.03.2010 bola doručená na tunajší (exekučný) súd dňa 26.04.2010,
- listom súdu zo dňa 19.05.2010 bol rozhodcovský súd vyzvaný na predloženie kompletného spisového materiálu, na základe ktorého bol vydaný exekučný titul,
- exekučný súd rozhodol uznesením zo dňa 06.09.2010 o zamietnutí žiadosti JUDr. Krutého na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie,
- do súdneho spisu boli doručené doklady z rozhodcovského spisu, avšak nie je možné zistiť, kto a kedy tak urobil.

Z vyjadrenia odporcu zo dňa 09.07.2013 súd zistil, že žiadosti o predbežné prerokovanie nároku podľa § 15 zákona č. 514/2003 Z.z. boli odporcovi zo strany navrhovateľa doručené (prvé žiadosti odporca obdržal dňa 23.04.2009).

Z návrhu navrhovateľa, ale aj z vyjadrenia odporcu zo dňa 09.07.2013, súd zistil, že predmetný nárok navrhovateľa nebol uspokojený, preto si navrhovateľ uplatnil tento svoj nárok na súde.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že nie sú splnené podmienky pre zodpovednosť štátu uvedené v § 9 a § 17 zákona č. 514/2003 Z.z., a preto návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Pri svojom rozhodovaní vychádzal súd z nasledovných zistení:

Okresný súd Rimavská Sobota, ako exekučný súd, sa pri svojom rozhodovaní v predmetnej exekučnej veci nedopustil porušenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, pretože uvedené zákonné ustanovenie žiadnu lehotu na vydanie rozhodnutia o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie neukladá. Zákonná lehota v § 44 ods. 2, druhá veta Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.05.2010 určovala 15-dňovú lehotu len na vydanie písomného poverenia exekútora, aby vykonal exekúciu.

Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. sa uhrádza skutočná škoda a ušlý zisk.

Škoda je ujma v majetkovej sfére poškodeného, ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi, a ku ktorej by nebolo došlo, keby sa škodca nedopustil porušenia právnej povinnosti.

Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného, reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré by sa museli vynaložiť, aby sa vec uviedla do pôvodného stavu. Ušlým ziskom sa rozumie to, čo by poškodený mohol získať, keby nedošlo ku vzniku škody.

Medzi vzniknutou škodou a porušením právnej povinnosti musí byť príčinná súvislosť. Existencia príčinnej súvislosti musí byť v každom konkrétnom prípade bezpečne preukázaná, nemožno ju len predpokladať. Vzťah medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody musí byť bezprostredný a nie len sprostredkovaný.

Navrhovateľ v konaní nepreukázal:

- o akú konkrétnu hodnotu sa zmenšil jeho majetok v príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti zo strany odporcu v konkrétnej exekučnej veci, resp. akú hodnotu mohol získať, keby ku porušeniu tejto povinnosti nebolo došlo,

- že by v opačnom prípade získal od povinného celú vymáhanú istinu aj s príslušenstvom,

- existenciu bezprostredného a priameho vzťahu medzi porušením právnej povinnosti zo strany odporcu a vznikom tvrdenej škody.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z. pri určovaní výšky nemajetkovej ujmy sa prihliada na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje; na závažnosť následkov, ktoré vznikli v jeho súkromnom živote a spoločenskom uplatnení v príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti orgánom verejnej moci; na závažnosť vzniknutej ujmy a okolností, za ktorých k ujme došlo.

Následky, ktoré vznikli poškodenému v dôsledku porušenia právnej povinnosti zo strany orgánu verejnej moci musia mať splnenú podmienku určitej závažnosti, inak na ne nie je možné prihliadať.

Nemajetková ujma v peniazoch predstavuje náhradu za ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, ak samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením, a ak ju nie je možné uspokojiť inak.

Poškodený, pokiaľ je ním právnická osoba, musí v konaní preukázať, aké závažné následky vznikli v jeho pracovnej (podnikateľskej) oblasti, a to v bezprostrednej (nie len tvrdenej a predpokladanej) príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti orgánom verejnej moci, avšak navrhovateľ existenciu takýchto závažných následkov nepreukázal.

Súd prihliadol aj na okolnosti, za ktorých k tvrdenej ujme došlo, pričom konštatuje, že:

- v období, keď bola podávaná žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie boli na tunajší exekučný súd zo strany navrhovateľa postupne podávané hromadné podania v zmysle Exekučného poriadku v iných exekučných veciach - a to v počtoch výrazne negatívne ovplyvňujúcich plynulé vybavovanie exekučnej agendy tunajším súdom v zákonom stanovených lehotách, pričom následkom toho došlo k mimoriadnej zaťažnosti tohto exekučného súdu,

- rozhodcovský súd v priebehu predmetného exekučného konania maril vydanie rozhodnutia, keď dlhodobo nerešpektoval príkaz exekučného súdu v určenej lehote doručiť ich kompletný spisový materiál.

Podľa § 79 ods. 2 O.s.p. navrhovateľ je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, okrem tých, ktoré nemôže pripojiť bez svojej viny.

Podľa § 120 ods. 1, prvá veta O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Sporové konanie je ovládané zásadou prejednávajúcou, ktorú treba chápať tak, že tvrdiť rozhodné skutočnosti a navrhovať o nich dôkazy je zásadne vecou účastníkov konania. Účastník má teda povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkaznú. Dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva stíha toho účastníka, v koho záujme je, aby určitá skutočnosť rozhodná podľa hmotného práva a účastníkom tvrdená, bola v konaní preukázaná v tom zmysle, aby ju súd uznal za pravdivú. Dôkazným bremenom sa teda rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní budú preukázané jeho tvrdenia; dôsledkom jeho neunesenia je účastníkov procesný neúspech. Účelom tohto procesného nástroja je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci nebola preukázaná, t.j. kedy výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o existencii tejto skutočnosti, ani o tom, že táto skutočnosť nenastala.

Pokiaľ ide o tvrdenie navrhovateľa týkajúce sa nesprávneho úradného postupu exekučného súdu pri preskúmaní exekučného titulu spôsobom odporujúcim zákonu, tak súd poukazuje na právny názor Najvyššieho súdu SR nachádzajúci sa v nasledovných rozhodnutiach:

V rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/1/2012 sa konštatovalo, že skúmaním platnosti rozhodcovskej doložky dohodnutej vo veci vyplývajúcej zo spotrebiteľského právneho vzťahu, súdy v exekučnom konaní nepreskúmavali vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, ale len realizovali svoje oprávnenie vyplývajúce zo zákona - ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, a to oprávnenie posúdiť, či exekučný titul nie je v rozpore so zákonom.

Obdobne v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/135/2012 sa uvádza, že iba platná rozhodcovská zmluva môže založiť právomoc rozhodcovského súdu na jej základe určitú vec prejednať a rozhodnúť. Absolútna neplatnosť takéhoto právneho úkonu má za následok, akoby takýto právny úkon nebol nikdy uzavretý. Ak exekučný súd pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zistil, že exekučný titul predložený oprávneným vo forme rozhodcovského rozsudku je v rozpore so zákonom, dospel k správnej závere, že neboli splnené podmienky pre udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Vzhľadom na uvedené dospel súd k závere, že exekučný súd postupoval správne, keď v predmetnej exekučnej veci preskúmaval predložený rozhodcovský rozsudok podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, pričom navrhovateľ nepreukázal, že by sa v rámci tohto preskúmania dopustil exekučný súd nesprávneho úradného postupu.

Nakoľko nie sú splnené podmienky pre zodpovednosť štátu uvedené v § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., sú návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (účinného v rozhodujúcom čase), súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 3 ods. 1, písm. d/ zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone moci, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone moci, právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 17 ods. 1, zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone moci, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 2, zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone moci, v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné ju uspokojiť inak.

Podľa § 17 ods. 3, zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone moci, výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania zo strany odporcu vo vyjadrení zo dňa 09.07.2013 súd konštatuje, že podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. sa právo na náhradu škody premlčí za 3 roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode.

Nakoľko navrhovateľ v konaní vzniesol len všeobecne formulovanú námietku premlčania, z ktorej vyplýva, že sa týka iba tých uplatnených nárokov navrhovateľa, pri ktorých došlo "k uplynutiu 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.04.2009" (t.j. tri roky pred dňom, kedy boli žalovanej doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku), súd sa touto námietkou nezaoberal, pretože v predmetnej veci došlo ku doručeniu takejto žiadosti na súd po 23.04.2009.

Odporcovi, ako úspešnému účastníkovi, vzniklo právo na náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Odporcovi súd náhradu trov konania v zmysle § 151 ods. 1 prvá veta v spojení s § 151 ods. 2 O.s.p. nepriznal, pretože odporca si trovy v tomto konaní neuplatnil a zo súdneho spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia žiadne trovy konania v prospech odporcu nevyplyvali.“

Proti rozsudku odvolanie podal navrhovateľ. Vytýkal súdu procesné chyby a žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec tomuto vrátil na opätovné prejednanie.

Z odvolania navrhovateľa vyplýva, že tento cielene nenapáda skutkové a právne závery súdu prvého stupňa, namieta však procesné pochybenia, ktoré majú spočívať v prvom rade v tom, že súd vec pojednával v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, že súd neuskutočnil ústne pojednávanie a ďalej vytyka skutočnosti, ktoré sa predmetného rozsudku okresného súdu vôbec netýkajú. Z uvedeného je zrejmé, že ide o formulárovo podané odvolanie bez ozajstnej snahy splniť si svoju povinnosť účastníka v kontradiktórnom spore prispieť k urýchlenému a zákonnému a spravodlivému rozhodnutiu vo veci.

Vyjadrenie podané nebolo.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v rozsahu určenom § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP ako vo výroku vecne správny.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Z odvolania navrhovateľa vyplýva, že tento nenapáda správnosť konkrétnych záverov okresného súdu a nepredkladá konkrétne argumenty, ktoré by okrem zrozumiteľného odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyžadovali ďalší rozbor.

Okresný súd tak isto jasne a zrozumiteľne odôvodnil aj svoj procesný postup. Odvolací súd nepovažuje ani v tomto smere za zmysluplné opakovať jasné, zrozumiteľné a argumentačne správne dôvody okresného súdu.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.